

Čtenářská dílna

Když se zase jednou blížila hodina čtení, Honza se ušklíbnul. „To bude zase nuda. To čtení nemám rád!“ Ale dnes to vypadalo, že bude všechno trochu jinak, protože paní učitelka si stoupla ke dveřím a řekla: „Odcházíme!“ Koukali jsme po sobě, co se děje, seřadili se a šli za ní. Odvedla nás do učebny, která měla na dveřích napsáno ČTENÁŘSKÁ DÍLNA. Nebyla to ale normální třída s lavicemi a židlemi. Na zemi byl koberec a uprostřed ležela hromada na první pohled nových knih. Sedli jsme si do kruhu kolem a čekali, co se bude dít. Paní učitelka nám řekla, že si máme každý vybrat jednu knihu z té hromady podle toho, jak se nám na první pohled líbí. Natálka se hned vrhla na knihu, která měla na obálce koňskou hlavu, protože miluje koně. Já jsem si vybrala knížku s názvem „O nevyřádném dědečkovi“, protože mi to přišlo hrozně legrační. Potom jsme mluvili o tom, kdo si jakou knihu vybral a proč. Většinou si děti vybíraly knížky podle obrázků nebo názvů, někdo ale také knihu otevřel a četl si, o čem je.

Potom nám paní učitelka přečetla ukázkou z knihy, kterou si vybrala ona, protože je prý její nejmilejší.

..Babička

Kde jaký kousek chleba ležet zůstal, i kůrky, co děti nedojedly, strčila babička do kapsáře; trefilo-li se jít okolo vody, hodila rybám, rozdrobila mravencům, když šla s dětmi, nebo ptákům v lese, zkrátka ona nezmařila jediného sousta a vždy napomínala: „Važte si božího daru, bez něho je zle, a kdo si ho neváží, toho Bůh těžce tresce.“ Jestli dítě chléb z ruky upustilo, muselo jej pak políbit, jako za odprošení; tak i kdyby kde zrnko hrachu bylo leželo, zvedla je babička a vyznamenaný na něm kalíšek s úctou políbila. Tomu všemu babička i děti učila. Jestli leželo na cestě husí peříčko, babička hned na ně ukázala řkouc: „Shýbni se, Barunko!“ Barunka byla mnohdy líná a říkala: „Ale babičko, copak je o jedno pírko?“ Z toho ji babička ale hned kárala: „Musíš si myslet, holka, sejde se jedno k druhému, bude jich více; a to si pamatuj přísloví: Dobrá hospodyňka má pro pírko přes plot skočit.“

Božena Němcová - Babička

Po přečtení ukázky se nás paní učitelka ptala, jestli jsme textu dobře rozuměli. Adéla se přihlásila, že nerozumí tomu, co znamená slovo kárala. Pavel se hlásil, že ví. „To znamená, že se zlobila.“ Všichni jsme dostali do ruky nakopírovaný text, který paní učitelka četla, a měli jsme podtrhnout, čemu nerozumíme. Potom nám všechno vysvětlila a ptala se, jestli máme také takovou babičku.